

bestemt vi har, men det skal vi selvfølgelig være opmærksomme på. I den 10-års-plan, hvor det allerstørste af selskaberne, nemlig DSB, er med, og i den meget store og flotte aftale, som bl.a. hr. Martin Lidegaard var med til at indgå, har vi i allerhøjeste grad taget højde for kapacitetsudvidelse og smidighed, men selvfølgelig er det en meget vigtig ting, som vi hele tiden skal være opmærksomme på.

Formanden:

Der er foreløbig fire, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren. Først hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Tak til ministeren for det, jeg hører som en åben invitation til at forbedre og diskutere forslaget i udvalgsarbejdet.

Ministeren sagde, at lovforslaget alene er tænkt som en præcisering af gældende ret, men jeg forstod samtidig, at forudsat at man bliver enige om at anvise en eventuel nødvendig merfinansiering, er det også muligt at diskutere det rent indholdsmaessige i udvalgsarbejdet. Det vil jeg gerne kvittere for.

Men jeg vil bare stilfærdigt spørge ministeren, om vi ikke kan være enige om, at det, der er målestokken for vores succes i arbejdet med at forbedre forslaget, er, om de handicappede i den sidste ende selv oplever det som en forbedring. Dermed være nødvendigvis ikke sagt, at alle krav skal indfries, for det tror jeg vil blive svært, men målestokken må vel være, om de handicappede selv oplever, at der sker forbedringer og i hvert fald ingen forværringer med forslaget.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil starte med det sidste, hr. Homann sagde.

Hr. Homann taler om forbedringer, og jeg må gentage, hvad jeg sagde indledningsvis: Forslaget er et velment forsøg på at sige til de handicappede, at vi gerne vil fortælle dem helt præcist, hvor i loven tingene står, og hvilke rettigheder de har.

Det er jo mærkeligt, at man ikke gjorde det under den socialdemokratisk-radikale regering. Reglerne går tilbage til 1993 – det ved vi alle sammen, og det står også i bemærkningerne til lovforslaget – og jeg har altså haft et intenst ønske om at præcisere dem, så vi på den måde kan sige, at vi virkelig forbedrer vilkårene for de

handicappede. Nu kan de gå til amtet eller kommunen og sige: Vi stiller altså dette krav, for vi har den rettighed, og det står i den og den paragraf. Det synes jeg er det allervigtigste ved forslaget, og det er den gode intention.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det anerkender jeg fuldt ud, og jeg synes selvfølgelig, det er værdifuldt i sig selv, hvis man kan få skabt den klarhed. Men grunden til, at jeg synes, det er interessant at diskutere forslagets indhold, er for det første, at hele raden rundt har partierne påpeget, at der er nogle områder, hvor man med rimelighed kunne lave nogle forbedringer.

Den anden grund til, at jeg vil diskutere indholdet, er, at handicaporganisationerne i deres høringsvar jo har peget på en række områder, hvor de frygter, der vil ske forværringer af retstilstanden med det foreliggende lovforslag, så mit spørgsmål til ministeren er sådan set kun: Er ministeren enig i, at når vi diskuterer indholdet, er målestokken for, om det er en succes eller ej, ikke, om vi føler det ene eller det andet for det, men om det i sidste ende rent faktisk skaber forbedringer eller forringelser for de handicappede?

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Det er klart, at forslaget ikke må skabe forringelser, og jeg kan altså heller ikke se, hvordan det kan ske ved at præcisere, hvilke rettigheder folk har. Det kan aldrig blive en forringelse.

Hvis man ønsker noget bedre, er Folketingets partier jo altid velkomne til at komme med forslag på området til finansloven og også til at komme med forslag til finansiering. Jeg hørte ikke nogen gøre det under de sidste finanslovsforhandlinger, der netop er afsluttet, men der kommer jo flere finanslove, og så er man altid velkommen til at komme med forslag.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Mener ministeren virkelig, at forslaget er så præcist, når der står i selve lovforslaget, at de handicappede kan hentes så tæt på gadedøren som muligt – så tæt på gadedøren som muligt? Man kunne jo meget let ændre teksten til, at det er dør til dør-service, der er tale om, og dermed kunne man forbedre de handicappedes muligheder for at bruge den service, der gives. Med